

Az „Unitárius Szószék“ 25-ik éve.

„Unitárius Szószék“ c. folyóiratunk jelen száma a XXV. kötet jelzéssel van ellátva. Előző szerkesztő, Benczédi Pál, a nehéz viszonyokra és más tapasztalataira gondolva, 1931. évi szerkesztői jelentésében ezt állapítja meg: „A Szószék megszűnik, ha megszűnni engedjük“, javasolja azonban, hogy bármilyen nyomasztó szükségekkel küzdünk, „a tollat megrozsdásodni ne hagyjuk“. Javaslatára a Lelkészkör közgyűlése elhatározza a folyóirat további megjelentetését s így 1932-ben jubiláris számokban köz-ímák és kiválóbb egyházi beszédek közlését.

A 25. évfolyam kezdetéről vissza kellene pillantanunk a „Szószék“ történetére. Minthogy azonban Geréb Zsigmond fiatfalvi lelkésztársunk az 1928. évi első számban e folyóirat 20 évi történetét áttekintő ismerettel, pontos statisztikai adatokkal összeállította s az ott leírtakat ismételni feleslegesnek tartom, itt röviden csak az azutáni évfolyamokról szólok. Szerkesztők: a XXII. kötet befejezéséig Balázs András székelyderzsi esperes, a XXIII. és XXIV. kötetek összeállításánál Benczédi Pál alsóboldogfalvi lelkész.

Az 1930. évi 4-ik szám a marosvásárhelyi templom építése történetét, a felszentelés alkalmával elmondott imákat és beszédeket, valamint a felszenteléssel kapcsolatosan ugyanott tartott lelkészköri gyűlés előadásait és felolvasásait tartalmazza. Ezeket sem hagyva figyelmen kívül, megállapíthatjuk, hogy a Szószék XXI—XXIV. évfolyamaiban 52 írónak 164 dolgozata jelent meg. Ezek között van ima 28 (2 halotti), predikáció 92 (4 vázlat és 1 halotti), agenda 11, bibliai magyarázat 9, ifjúsági egyleti és gyermekistentiszteleti tanítás 6 (imával). A többi dolgozatok is általában a lelkészi munka körébe vágnak. Íróik a prédikációtanról, liturgiáról, cura pastoralisról elmélkedve, ha-

szonnal járó olvasmányokat nyujtanak. A szerkesztői üzenetek és nyugtázások ezeken kívül esnek, mint a folyóirat kiadásával járó kellékek. Írók kevés kivétellel azok, kik az előző kötetekbe is adtak dolgozatokat. Különbség az, hogy néhányan elhaltak, helyükbe új, ifjú erők kerültek.

Az „Unitárius Szószék” első kötete 1896-ban egyházi nagyjaink buzdítására adatott ki. Tíz évvel azután, közóhajra a lelkész kör közgyűlése határozta meg a Szószék további kiadását. Közszükségletet pótoltt akkor, azt pótol ma is. Közleményeinek olvasása a lelkek megtermékenyülésével jár. Mikor egy-egy számát megkapja a lelkész, ilyenkor nem úgy érzi-e, mintha író kartársai néhányan megjelenének nála s együtt elbeszélgetnének a hivatásszerű munkáról: nézd, nálam ez történt, én erről a tárgyról így beszéltem, engemet ezek a gondolatok foglalkoztatnak. Ilyenformán a Szószék nemcsak prédikáció-, hanem hit-, erkölcs- és egyház-történeli jelentőséggel is bír. Ilyen hivatást töltött be eddig megjelent köteteivel e folyóirat, szüntelenül figyelmeztelve a gyakorló lelkészeket arra, hogy a prédikációnak korszerűnek kell lennie. Az eszmék tisztázásában, a gondolatok gazdagításában és a fejlődés útjának megvilágításában további feladatai vannak, melyeket be nem fejezhet soha. És e folyóiratot egyetlen unitárius lelkésznek sem kellene mellőzni, hanem ügyét szeretettel felkarolva, törekedni arra, hogy az teljesithesse feladatát. Tegyük azzá, amivé szeretnők, hogy legyen s amivé lennie kell. Ide mindannyiunk hivatásos buzgó munkája és lankadatlan önmegtagadó áldozatkészsége szükséges. Ezekre tegyen alkalmasokká minket Isten az ő szent lelkével, hogy megnyilatkozásunk mindenkor a lélek áldott munkája legyen.

Szerkesztő.